

STEČAJNI UPRAVITELJ IVAN HUDOLETNJAK

OIB:80924395653

Trgovački sud u Zagrebu

Ivanec, Jezerski put 26

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11, Zagreb

U Ivancu, 12.08.2024.g.

- na broj 67 St-2997/2023

IZVJEŠĆE STEČAJNOG UPRAVITELJA
O GOSPODARSKOM POLOŽAJU DUŽNIKA I NJEGOVIH UZROKIMA

I)

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj 67 St-2997/2023 od 19.04.2024.g. otvoren je stečajni postupak nad SABERO d.o.o. Gradići, Gradička ulica 4, OIB: 89051812475.

Prijedlog je, na temelju članka 110. st. 1. Stečajnog zakona, podnijela FINANCIJSKA AGENCIJA, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB: 85821130368, jer je stečajni dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju dužem od 120 dana.

Na temelju navedenog prijedloga, Sud je 10.01.2024.g. pokrenuo prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka, temeljem članka 110. stavak 1. i 115. stavak 1. SZ-a, jer je utvrdio da je dužnik na dan 21.12.2023.g. bio u blokadi za iznos od 61.095,76 EUR i to u neprekidnom trajanju duljem od 120 dana, a potom je rješenjem od 13. ožujka 2024. dužniku postavio privremenog stečajnoga upravitelja.

Na temelju izvješća privremenog stečajnoga upravitelja utvrđeno je da su u odnosu na dužnika ostvarena oba stečajna razloga te stečajni dužnik ima imovinu koja je dostatna za pokriće troškova prethodnog i stečajnoga postupka.

Nadalje, Sud je dodatno utvrdio da na dan 19. travnja 2024. proizlazi kako iznos obveza dužnika po svim neizvršenim osnovama za plaćanje, s kamatom, iznosi 140.981,01 EUR te da dužnik ima neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 120 dana.

Osnovom svega navedenog, Sud je ocijenio kako dužnik u smislu čl. 6. st. 1. SZ-a ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele obveze te je sa danom 19.04.2024.g. nad dužnikom otvorio stečajni postupak.

II)

Nakon otvaranja stečajnog postupka i dobivanja potvrde o imenovanju, pristupio sam izvršavanju svojih obveza ta sam izvršio uvid u sudski registar gornjeg Suda gdje sam utvrdio da je dužnik osnovan izjavom o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću od 01.08.2011.g. s temeljnim kapitalom društva od 20.000,00 kn a odlukom jedinog osnivača temeljni kapital je povećan za iznos od 292.000,00 kuna reinvestiranjem dobiti u društvo na današnji iznos od 41.409,52 EUR (312.000,00 kn).

U ovom trenutku, jedini član društva i jedina ovlaštena osoba za zastupanje je g. Kristijan Burek, Gradići, Dalmatinska ulica 27, OIB:89123681808.

Osnovna upisana NKD djelatnost bila je "proizvodnja ostalih proizvoda od plastike" a stvarna djelatnost veleprodaja razne robe za uređivanje unutarnjih i vanjskih vrtova i okućnica.

Stečajni je dužnik, u trenutku otvaranja stečajnog postupka, nije imao zaposlenih niti je obavljao svoju osnovnu djelatnost.

Prema riječima ovlaštene osobe stečajnog dužnika, stečajni dužnik nije obavlja svoju djelatnost zadnjih nekoliko mjeseci radi blokade žiro računa te istu nije moguće nastaviti.

Svi problemi u poslovanju su počeli u vrijeme gospodarske krize izazvane s pandemijom korona virusa jer je jedno vrijeme stao protok roba i usluga.

Kako je osnovna djelatnost bila veleprodaja programa za vrt i okoliš, stala je prodaja.

Fiksni troškovi poslovanja; plaće, zakupi prostora, leasing vozila, kamate na kredite i dr, neumoljivo su tekli pa su se nakon izlaska iz pandemije pojavili prvi problemi u likvidnosti.

S obzirom da se tržište nije odmah u potpunosti aktiviralo nisu se mogli ostvariti dostatni prihodi te je došlo do blokade žiro računa od strane Porezne uprave i banaka, što je ostalo sve do dana otvaranja stečajnog postupka.

III)

Što se tiče imovine, u obavljanju svojih dužnosti, obišao sam sjedište stečajnog dužnika gdje sam utvrdio da je dužnik poslova u iznajmljenom prostoru a koji ugovor o najmu je istekao sa mjesecom veljačom 2024.g. te dalje nije produžen a navedeni poslovni prostori su iznajmljeni drugom društvu tako da na registriranoj adresi stečajni dužnik više nema sjedište.

U jednom otvorenom skladištu, pod nadstrešnicom, bili su uskladišteni ostaci iz prodajnog programa stečajnog dužnika, posude od terakota i plastike, razne veličine, i razni dijelovi opreme za navodnjavanje i održavanje vrtova i okućnica.

Utvrdio sam da se tu radi o zalihama robe koje su se tako skupljale godinama, kao nekurentna roba, a samo je jedan manji dio bio od prošle prodajne sezone.

Kako bi preseljenje navedenih zaliha u neki novi prostor predstavljao veliki trošak za stečajnog dužnika, pokušao sam i uspio sa novim najmoprimcem dogovoriti najam jednog slobodnog skladišta te sam organizirao da se sve navedene zalihe u vlasništvu stečajnog dužnika smjeste u to skladište a sa tim najmodavcem sam potpisao i ugovor o najmu za iznos od 300,00 EUR uvećan za PDV.

Nakon toga sam organizirao i popis preuzetih zaliha robe te utvrđivanje njihove vrijednosti.

U svemu tome sam imao mnogo problema jer nisam imao knjigovodstvene podatke o stanju zaliha s obzirom da je, prema riječima bivše ovlaštene osobe stečajnog dužnika, zbog udara munje prije nekih godinu dana, došlo do nestanka električne energije u tom prostoru i oštećenja kompjutera na kojima su se vodile zalihe robe.

Oštetio se disk i programi na njemu te su izgubljeni podaci o vrstama i zalihama robe.

Zbog toga smo popis i knjigovodstvenu procjenu vrijednosti robe izvršili na temelju prijašnjih ulaznih i izlazni računa a popisalo se stvarno stanje zatečeno u trenutku otvaranja stečajnog postupka.

Na taj način utvrđena je vrijednost zatečenih zaliha u iznosu od 112.897,68 EUR.

Vrijednost tako zatečene robe utvrđena je prema njezinim izlaznim vrijednostima, sa izlaznih računa uvećanih za PDV, u kojoj vrijednosti su sadržani i fiksni troškovi poslovanja stečajnog dužnika (plaće, zakupi prostora, leasing vozila, kamate na kredite i dr.) te predviđena zarada, koju je

stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka računao 20-30 % na utvrđenu vrijednost za prodaju, pa se nikako ne može reći da je to i stvarna, sadašnja tržišna vrijednost robe.

Svakako tu treba navesti da je jedan veliki dio robe jako male ili nikakve tržišne vrijednosti zbog svoje nekurentnosti (malih količina, oštećenosti i dr.) te bi unovčavanje takve robe proizvelo više troškova unovčenja nego što bi bila vrijednost unovčenja.

Navedenu robu je nemoguće unovčiti u stečajnom postupku prodajom kako je to činio stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka jer stečajni dužnik u ovom trenutku nema ni materijalnih ni kadrovskih resursa da to učini.

Navedene zalihe robe trebalo bi unovčiti prodajom u cjelini, oglašavanjem te prodaje u javnim glasilima i slanjem popisa takvih zaliha kupcima koji se bave maloprodajom takve vrste robe.

Kako je teško procijeniti stvarnu tržišnu vrijednost te robe a ne postoji niti neki ovlašteni procjenitelj koji bi takvo nešto mogao učiniti, procjenjujem da bi početna cijena za prodaju navedene robe trebala iznositi 45.000,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV.

Navedenu cijenu sam odredio na temelju smanjenja utvrđene knjigovodstvene cijene zaliha, u koje smanjenje sam uključio njezinu nekurentnost i isključio iz cijene fiksne troškove poslovanja i pripadajući postak zarade koju je obračunavao stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka.

Ostalu imovinu nisam zatekao a što se tiče vozila sva su bila kupljena putem leasing ugovora te nisu bila u vlasništvu stečajnog dužnika a svi ugovori o leasingu bili su otkazani prije otvaranja stečajnog postupka jer stečajni dužnik nije izvršavao svoje obveze iz ugovora.

U provjeri tih ugovora utvrdio sam da je stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka, u mjesecu ožujku, otplatio, putem cesija, u cijelosti ugovore o leasingu za teretno vozilo Peugeot Rifter i za osobno vozilo Mazda 626 te su ista vozila odmah prodana društvu International solutions d.o.o. Velika Gorica, Nikole Tesle 47B, po cijeni koja je bila jednaka otkupnoj cijeni vozila iz ugovora o leasingu koje su bile plaćene leasing društvu.

Kako u svemu tome nisam vidio koja bi bila stvarna vrijednost vozila, a prema osobnom iskustvu sam procijenio da su vozila prodana ispod svoje tržišne vrijednosti, kontaktirao sam navedeno društvo i zatražio da izvrše procjenu kupljenih vozila od strane ovlaštenih procjenitelja o svojem trošku te da onda, ako je procijenjena vrijednost kupljenih vozila veća od isplaćene, izvrše dodatno plaćanje razlike tako utvrđene cijene.

Pošto sam zaprijetio da ću u protivnom pokrenuti postupak za pobijanje pravnih radnji, isti su se složili sa mojim prijedlogom te je u tijeku postupak procjene navedenih vozila i utvrđivanje njihove tržišne vrijednosti.

Što se tiče gospodarskog vozila, čeonog viličara Still, leasing društvo, koje je otkazalo ugovor o leasingu i preuzelo natrag navedeno vozilo, obavijestilo me da postoji zainteresirani kupac za navedeno vozilo.

I u ovom slučaju sam zatražio da se izvrši procjena vozila, da sam suglasan da se ono proda po tako procijenjenoj vrijednosti zainteresiranom kupcu a da se razlika između potignute cijene i obveze stečajnog dužnika prema leasing društvu uplati na žiro račun stečajnog dužnika.

Leasing društvo je prihvatilo moj prijedlog te je tako i izvršeno a na žiro račun stečajnog dužnika uplaćena je razlika između procijenjene vrijednosti vozila i duga koji je stečajni dužnik imao prema leasing društvu u iznosu od 1.653,02 EUR.

Od ostale imovine, stečajni dužnik je imao potraživanja koja su na dan stečajnog postupka, u završnim financijskim izvješćima do dana otvaranja stečajnog postupka, iznosila ukupno 94.412,84 EUR.

Prema riječima bivše ovlaštene osobe stečajnog dužnika navedena potraživanja, osim potraživanja prema društvu PEVEX d.o.o., ne postoje jer knjigovodstvo, vanjsko društvo koje je za stečajnog dužnika iz usluge vodilo knjigovodstveno-financijska knjiženja, nije proknjižilo sve uplate dužnika i sklopljene cesije i kompenzacije.

Po preuzimanju knjigovodstveno-financijske dokumentacije, uputio sam svim dužnicima, čije su otvorene stavke bile navedene kao nepodmirene, poziv na uplatu dugovanja.

Veći dio dužnika je odgovorio naveo da nema duga prema stečajnom dužniku i za to je priložio dokaze.

Od dužnika PEVEX d.d. naplaćen je cijeli dug u iznosu od 31.718,85 EUR, s uračunatim PDV.

Nekoliko dužnika je uplatilo dugovanje iznose, sve u iznosu od 2.812,14 EUR, sa uračunatim PDV.

Jedan manji dio dužnika nije odgovorio niti uplatio otvoreni dug te će stečajni upravitelj zajedno sa angažiranim knjigovodstvom te bivšom ovlaštenom osobom stečajnog dužnika analizirati navedene dužnike te odlučiti da li će protiv njih pokretati postupke prisilne naplate.

Na žiro računu stečajnog dužnika u ovom trenutku se nalazi iznos od 31.644,77 EUR.

IV)

Prema knjigovodstvenom stanju u bilanci stečajnog dužnika na dan otvaranja stečajnog postupka, stečajni dužnik nema proknjiženu dugotrajnu materijalnu imovinu.

Isto tako, na dan otvaranja stečajnog postupka ima proknjiženu kratkotrajnu imovinu u iznosu od 97.916,62 EUR.

Od toga potraživanja od kupaca iznosila su 73.181,91 EUR. Prema dosadašnjim analizama navedenih potraživanja radi o raznim potraživanjima koja su tu prisutna već duže vrijeme i vrlo su upitne naplativosti. Stečajni upravitelj procjenjuje mogućnost naplate navedenih potraživanja na 40% njihove knjigovodstvene vrijednosti.

Kratkotrajna imovina, u vidu zaliha, imala je proknjiženu knjigovodstvenu vrijednost u iznosu od 3.503,78 EUR a stečajni upravitelj je nakon toga utvrdio knjigovodstvenu vrijednost u iznosu od 112.897,68 EUR, kako je naprijed navedeno.

Što se tiče obveza, stečajni dužnik na dan otvaranja stečajnog postupka ima proknjižene dugoročne obveze u iznosu od 179.073,35 EUR a sve se odnose se na obveze prema bankama i drugim financijskim institucijama, dok su kratkoročne obveze bile proknjižene u iznosu od 193.971,62 EUR, od toga obveze prema dobavljačima u iznosu od 95.744,60 EUR, obveze za poreze, doprinose i slična davanja u iznosu od 70.493,48 EUR i dr.

Vjerovnici su prijavili tražbine u ukupnom iznosu od 455.171,90 EUR.

V)

Stečajni upravitelj nije zatekao nikakvi sudski postupak koji bi vodio stečajni dužnik u svoju korist a niti je od bivše ovlaštene osobe dobio bilo kakvu dokumentaciju o sudskim postupcima gdje bi stečajni dužnik bio tuženik ili ovršenik.

VI)

Na kraju, izvještavam Skupštinu da sam izvršio i sve druge potrebne radnje propisane stečajnim zakonom na početku stečajnog postupka: dao sam izraditi novi pečat stečajnog dužnika, provjerio sam da li su zatvoreni svi prijašnji žiro-računi stečajnog dužnika, preuzeo sam, u više navrata, dostupnu poslovnu dokumentaciju stečajnog dužnika te iznajmio prostor za njezino čuvanje, angažirao knjigovodstveni servis TOMI-KONTO vl. Barišić Tomislav, Zagreb, Sveti Duh 174 radi izrade početnih financijskih izvješća i redovnog vođenja poslovnih knjiga stečajnog dužnika, utvrdio popis i potencijalnu procjenu imovine te osigurao prostore za njezino čuvanje, raspitao se i prikupio informacije o tržišnoj vrijednosti utvrđenih zaliha te mogućnostima i načinima njihovog unovčenja, otvorio novi žiro račun stečajnog dužnika, ovjerio i deponirao potpis u sudskom registru, itd.

VII)

Osnovom svega navedenog predlažem Skupštini da donese slijedeće odluke:

1. Prihvaća se izvješće stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima te se odobravaju sve do sada poduzete radnje stečajnog upravitelja.
2. Poslovanje stečajnog dužnika se neće nastaviti.
3. Utvrđuje se vrijednost zaliha robe za prodaju u iznosu od 45.000,00 EUR te se ovlašćuje stečajni upravitelj da pristupi njezinom unovčenju u cjelini, oglašavanjem prodaje u javnim očevidnicima i prikupljanjem pismenih ponuda, na način da početna vrijednost za prvu prodaju iznosi 45.000,00 EUR uvećana za pripadajući PDV te se nakon svake neuspješne prodaje cijena smanjuje za 10%.
4. Ovlašćuje se stečajni upravitelj za pokretanje postupaka prisilne naplate potraživanja stečajnog dužnika gdje to procijeni da je svrsishodno te, po potrebi, angažiranje odvjetnika u tu svrhu.

U Ivancu, 12.08.2024.g.

Stečajni upravitelj:
Ivan Hudoletnjak, dipl. prav.